

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt nullus iniustas mensuras, & pondera iniusta, & à ciuibus non collaudata,
lucris causa dare præsumat. cxlviii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

taxat, vt & Deo qui remissor est peccatorum confiteamur peccata nostra, & hoc perfectorum est, & cum Dauid dicamus: Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitiam meam non abscondi. Dixi, confitebor aduersum me iniustitias meas domino, & tu remisisti impietatem peccati mei. Sed tamen apostoli institutio nobis sequenda est, vt confiteamur alterutrum peccata nostra, & oremus pro inuicem vt saluemur. Confessio itaque quæ Deo soli fit, quod iustorum est, peccata purgat: ea verò quæ sacerdoti fit, docet qualiter ipsa purgantur peccata. Deus nanque salutis & sanitatis autor, & largitor, plerunque hanc præbet suæ potentia inuisibili administratione, plerunq; medicorū operatione.

De illis qui accipiunt pœnitentiam, & plus desiderant temporis constituti expletionem, quàm peccatorum remissionem. Cap. CXLVI.

Multi, quod non sine dolore dicendum est, in pœnitentia, non tam peccati remissionem, quàm temporis constituti expectant expletionem, & si carniū & vini vsus eis interdictus est, mutata non voluntate, sed eiusdem cibi aut potus perceptione, intantum deliciis suis indulgēt, vt deliciosius his interdictis, aliorum ciborū vel potionum appetitu viuere cognoscātur. Spiritalis autem abstinentia, quæ in pœnitentibus potissimū vigere debet, quorundam ciborum ac potionum perceptiones & desiderium fugere debet. Ille inquam, ille magis parsimonie seruire censendus est, qui sibi non solū quarundam rerum perceptiones, sed delectationes corporis penitus interdicit.

Quod secundum canonum & pœnitentialium statuta, pœnitentia danda sint. Cap. CXLVII.

Cum igitur omnia consilia canonum quæ recipiuntur, sint à sacerdotibus legenda & intelligēda, & per ea sit eis viuendum & prædicandum, necessarium duximus, vt ea quæ ad fidem pertinent, & vbi de extirpandis vitiis, & plantandis virtutibus scribitur, hoc ab eis crebrò legatur, & benè intelligatur, & in populo prædicetur.

Vt nullus iniustas mensuras, & pondera iniusta, & à ciuibus non collaudata, lucri causa dare præsumat. Cap. CXLVIII.

Vt mensuræ & pondera iusta fiant, sicut indiuisis le-
gibus censitum est, & in capitulari dominico continetur.

*Ex pœnitentiali
Beda præf
byteri.*

*Ex cōcil.
Mogūti,
cap. 20.*

*Ex eodē
cap. 21.*

tur, & iste sacer conuentus statuit. Sic omnibus nobis obferuare placet. Vt si quis iustas measuras, & iusta pondera lucri causa mutare praesumpserit, in pane & aqua viginti dies poeniteat.

De matre quae infantem suum iuxta ignem posuerat, & sua negligentia mortuus est.
Caput CXLIX.

Ex concil. Triburi. cui interfuit rex Arnolphus, cap. 14. Ex concil. Hilerdesi cap. 10.

MAter si iuxta focum infantem posuerit, & alius homo Maquam in caldariam miserit, & ebullita aqua infans superfusus mortuus fuerit, pro negligentia mater poeniteat, & ille homo securus sit.

De ordinatis si ante vel post ordinationem in criminalibus peccatis deprehensi fuerint. Cap. CL.

DE his ergo visum est nobis conscribi qui sacros ordines in capitalibus criminibus se esse profitentur, in quibus ut mihi videtur haec distantia esse debet, ut hi qui deprehensi vel capti fuerint publice in periurio, furto, atque fornicatione, & ceteris huiusmodi criminibus, secundum sacrorum canonum instituta a gradu proprio deponantur: quia scandalum est populo Dei, tales personas super se positas habere, quae ultra modum vitiosas constar esse. Nempe inde detrahuntur homines a sacrificio Dei, sicut quondam filiis Heli peccantibus fecisse leguntur, & rebelles hinc atque contrarii existentes, eorum prauis exempli quotidie peiores fiunt: qui autem de praedictis viris per occultam confessionem mala a se abscondere commissa coram oculis Dei, praesente etiam sacerdote, qui eis indicturus est poenitentiam, confitentur, & semetipsos grauius deliquisse accusant, si veraciter poenituerint, & se per ieiunia, & elemosinas, vigiliasque acque sacras orationes cum lachrymis purgare certauerint, huiusmodi tiam gradu seruato spes veniae de misericordia Dei promittenda est, qui omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis peruenire: neque vult mortem peccatoris, sed ut conuertatur, & viuat.

De viris ordinatis, quorum occulta peccata sunt.
Caput CLII.

Ex concil. Toletan.

DE viris ordinatis quorum occulta peccata sunt, nec manifeste ab aliquo argui possunt, si salubriter compuncti pro peccatis suis confessionem episcopo siue presbytero offerant.